

Andrei och det fula ordet

Julie C. Donaldson

Baserad på en sann berättelse

"Jag vill göra bättre och omvända mig"
(Liahona, okt. 2004, s. 15-16).

"Du tror att du är bättre än alla andra för att du inte svär", sa Nikolai på rasten.

"Det är inte sant", sa Andrei.

"Säg ett svärord då. Bara en gång. Jorden går inte under för det. Alla andra svär ju."

Andrei ryckte på axlarna. "Jag vill bara inte."

Andrei visste att det var fel att svära och att det tar bort den Helige Anden. Andrei ville ha den Helige Anden hos sig. Så han svor inte.

Andrei var ny i skolan och hittills var Nikolai den enda i hans klass i sexan som ville vara vän med honom. Men Nikolai tjatade på honom om att svära varenda dag. Och för varje dag som gick blev Andrei alltmer trött på att säga nej. Dessutom var Andrei rädd att Nikolai skulle sluta vara hans vän, och då skulle

han verkligen känna sig ensam.

"Säg bara ett enda svärord",
sa Nikolai efter skolan.

"Sedan ska jag
inte säga något
mer om det."

Till slut var
Andrei så trött
på hans tjat
att han sa ett
svärord – ett
som inte var
för fult.

Nikolai nickade. "Bra,
nu är du en av oss."

Efter det pratade Nikolais
vänner också med Andrei.
De åt lunch med honom och
spelade fotboll med honom
på rasterna. Men att vara i
Nikolais grupp med vän-
ner var som att gå

på kvicksand. Ju mer Andrei var med dem, desto mer pratade och gjorde han som de. Och alla svor. Mycket. De skrattade åt och retade varandra. De sa fula saker om sina lärare. De blev ofta arga och gjorde sig tuffa. Med tiden började Andrei känna sig arg oftare och hittade allt oftare anledningar till att svära.

En kväll när mamma och pappa var borta började Andrei och hans storsyster Katja att bråka om vilket program de skulle titta på. Innan Andrei ens han tänka kom ett svärord ut ur munnen.

Katja såg chockad ut. "Jag ska tala om det för mamma."

Andrei sprang till sitt sovrum och smällde igen dörren. Vad var det för fel på alla? Varför gjorde de honom arg hela tiden? När hans föräldrar kom hem gläntade Andrei på dörren och hörde Katja säga: "Mamma, Andrei svor åt mig."

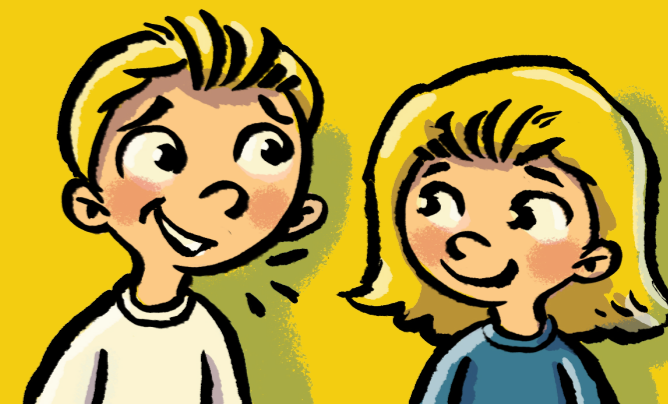
"Va?" Mamma lät förvånad. "Andrei skulle aldrig svära."

Andrei stängde dörren och sjönk ner på sängen. Han tänkte på hur annorlunda han hade blivit sedan han började svära. Det var länge sedan han hade känt den Helige Anden.

Andrei knäböjde vid sängen och bad. "Käre himmelske Fader, jag är så ledsen för att jag har varit elak och arg. Förlåt att jag började svära. Jag ska bättra mig."

Medan Andrei bad fylldes hjärtat av en varm känsla. För första gången sedan han hade börjat svära kände han sig riktigt glad. Han visste att Gud älskade honom, och han kunde känna den Helige Anden. Han kände att han hade blivit förlåten och visste att han kunde förändra sig och bättra sig.

Efter bönen berättade han sanningen för mamma och bad Katja om förlåtelse. Andrei kände sig bättre till mods efter det. Det kändes bra att omvända sig.

Nästa dag i skolan åt inte Andrei lunch med Nikolais gäng. I stället satt han sig hos några som han inte kände. Det skulle ta tid, men Andrei visste att han kunde få vänner som var goda och glada och som inte svor. Precis som han. ■

Författaren bor i Utah, USA.

UTMANING

"Jag ska använda min himmelske Faders och Jesu namn vördnadsfullt. Jag ska inte svära eller säga fula ord" (Mina evangelieideal).

Skriv eller rita på ena sidan av ett pappersark hur bra ord får dig att känna. På andra sidan skriver eller ritas du hur fula ord får dig att känna.

Läs 3 Moseboken 19:12. Varför är det viktigt att använda vår himmelske Faders och Jesu namn med respekt?

Fråga en förälder eller ledare varför vi ska använda bra ord och hur det har välsignat honom eller henne.

Den här månaden ska jag ...

